

[Dagmar Andreassen.]

§ 10 siger vist nok det samme som § 5, den kan jeg heller ikke forstå.

Vi skal nok hjælpe til og medvirke i udvalgsarbejde, det bedste vi kan.

Henning Philipsen: For første gang siden den 2. oktober hørte jeg nu her i folketings-salen for et øjeblik siden fru Dagmar Andreassen udtrykke det, som jeg for så vidt var spændt på: hvornår vi første gang skulle høre: vi er jo nok nødt til at tage konsekvensen af EF. Det bliver særdeles interessant at høre, hvor tit og i hvilke andre og større sager vi kommer til at høre nøjagtig den samme sekvens. Nu er det altså sagt, og hermed er historiens gang måske så endda ændret.

Så skal jeg ikke sige mere om dette, men lige sige om selve lovforslaget, at det vel nok først og fremmest drejer sig om vin og spiritus i øvrigt. Et eller andet sted i William Shakespeares skuespil Henrik den IV forekommer disse ord: Ingen kan få ham til at le, men det er ikke så mærkeligt, for han drikker ikke vin. Med denne sentens in mente kunne man til dette lovforslag anføre, at det ville være en god ting at nedsætte afgifterne på de bedste vine indført på flaske. Hvis det kunne få finansministeren til at le noget mere, ville det være en god ting. Normalt ler finansministre nok mest, når de får forøgede indtægter, og hvis den nuværende finansministers smil er lidt anstrængt, skal det måske ses på baggrund af netop dette lovforslag.

Vel, der findes vitterlig mennesker, som tror, at det er en kunst at drikke vin, og man har ligesom en fornemmelse af, at finansministre i særdeleshed har båret ved til denne tankegang. Det er naturligvis ikke sværere at drikke vin, end det er at drikke vand, det er bare betydelig mere fornøjeligt.

Må jeg dernæst sige, at det forekommer mig, at dette lovforslag — jeg havde nær sagt, at det var et afskyeligt EF-forslag, men det skal jeg lade være med at sige — nok ligesom tenderer i retning af nedsættelse af en skat på prestige, og hvis man nu ville være konsekvent, hvorfor i alverden har man så ikke foreslået også en nedsættelse af afgiften på champagne? Så ville der have været lidt konsekvens i dette lovfors-

slag, al den stund champagne også smager godt, men det er jo ikke noget, man almindeligvis anvender, lige så lidt som man normalt i hvert fald i den indtægtsgruppe, jeg hører til, går hen og forlyster sig med den dyreste vin indkøbt på flaske. Den kan være særdeles rar, vel, men man kan anlægge den betragtning, som jeg af og til har gjort, og jeg skal da indrømme, at i de fleste tilfælde har det været i en stemning af lokalpatriotisme, når jeg somme tider har sagt, at Rød Aalborg koster snart det, den er værd. Det mener jeg sådan set, det vil den nemlig også gøre, hvis det var sådan, at man sænkede afgifterne.

Men disse spirituøse betragtninger skal nok ses på baggrund af de toldlove, som jo nu igennem lovforslaget er en konsekvens af vor tilslutning til EF. Vort medlemskab tvinger os til at tillade afgiftsfri indførsel ved hver grænsepassage, som hr. Hans Kjær har været inde på det, af 4 hele flasker bordvin og 4 hele flasker hedvin eller mousse- rende vin, og det er det, som gør mig betænkelig, for det betyder, at det vil være meget nemt for de mennesker, som har råd dertil, at foretage mere end én indkøbstur over grænsen, således at den nordlige side af grænsen vil blive en garderobe, som hr. Hans Kjær sagde. Jeg kan derfor ikke være helt uenig med vinbranchen, når den gør opmærksom på konsekvensen af denne grænsehandel, hvis man foretager denne nedsættelse uden samtidig hermed at foretage en nedsættelse generelt af vinafgifterne. Det forekommer mig at være den rigtige måde at gøre det på. I konsekvens af, at Danmark bliver et EF-land, bliver det jo, hvis vi opretholder den relativt høje beskatning, mere end svært at være vinhandler i Danmark. Nu føler jeg mig ikke kaldet til at være vinhandlernes forsvarende, jeg vil hellere være vinens forsvarende end vinhandlernes, men de udfører en særdeles nyttig funktion for en stor del af befolkningen, og det bliver mere end svært at være vinhandler eller købmand eller i øvrigt handlende, som handler med vin og spiritus ikke mindst i grænselandet og i de byer, hvor man har anløb af de såkaldte spritruiter, det gælder f. eks. også København. Men det bliver også svært at se det rimelige i opretholdelsen af en tilstand, som betyder, at den del af befolkningen, som bor i nærheden af disse grænse-